

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město

Tel. 257 042 094, e-mail: arbitr@finarbitr.cz

www.financniarbitr.cz

Evidenční číslo:

FA/9884/2014

Spisová značka (uvádějte vždy
v korespondenci):

FA/PS/387/2014

N á l e z

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 18. 8. 2014 podle § 8 zákona o finančním arbitrovi o návrhu ■■■, nar. dne ■■■, bytem ■■■ (dále jen „Navrhovatel“), proti instituci Citibank Europe plc, číslo registrace 132781, se sídlem North Wall Quay 1, Dublin, Irsko, podnikající v České republice prostřednictvím odštěpného závodu zahraniční právnické osoby Citibank Europe plc, organizační složka, IČO 281 98 131, se sídlem Bucharova 2641/14, 158 02 Praha 5 – Stodůlky zapsaného v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl A, vložka 59288 (dále jen „Instituce“), vedeném podle § 24 zákona o finančním arbitrovi podle tohoto zákona s přiměřeným použitím zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o 133,51 Kč, takto:

Návrh se podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

1. Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Návrhem se Navrhovatel domáhá proti Instituci vrácení peněžních prostředků ve výši 133,51 Kč jako rozdílu mezi částkou platební transakce, kterou autorizoval, a částkou platební transakce, kterou mu Instituce zaúčtovala.

Navrhovatel požádal dne 1. 8. 2012 Instituci o vydání kreditní karty prostřednictvím písemné žádosti, která představuje návrh na uzavření smlouvy o vydání kreditní karty (dále jen „Žádost o kreditní kartu“). V Žádosti o kreditní kartu Navrhovatel potvrdil, že obdržel Obchodní podmínky pro držitele Citi kreditních karet (v tomto případě Obchodní podmínky pro držitele Citi kreditních karet platné a účinné od 1. 1. 2011, dále jen „Podmínky kreditních karet z 1. 1. 2011“) a souhlasí s nimi. Podle čl. 2.1. Podmínek kreditních karet z 1. 1. 2011 oznámením o schválení Žádosti o kreditní kartu Navrhovateli Instituce s Navrhovatelem uzavřela smlouvu o vydání a užití kreditní karty (dále jen „Smlouva o kartě“) s účinností od 13. 8. 2012, tj. ode dne aktivace a prvního použití kreditní karty. Současně se Navrhovatel s Institucí v čl. 19 Podmínek kreditních karet z 1. 1. 2011 dohodl, že obsah Smlouvy o kartě je dán mj. Žádostí o vydání kreditní karty, oznámením o jejím schválení, Podmínkami kreditních karet z 1. 1. 2011 a

Obchodními podmínkami Citibank pro fyzické osoby (v tomto případě Obchodními podmínkami Citibank pro fyzické osoby platnými a účinnými od 1. 6. 2010, dále jen „Podmínky pro fyzické osoby z 1. 6. 2010“).

Na základě Smlouvy o kartě vydala Instituce Navrhovateli nejprve kreditní kartu č. ■■■, kterou Navrhovatel aktivoval dne 13. 8. 2012, a kreditní kartu č. ■■■ (dále jen „Kreditní karta“), kterou Navrhovatel aktivoval dne 12. 3. 2014.

Navrhovatel se s Institucí v čl. 3.1 Podmínek kreditních karet z 1. 1. 2011 dohodl, že Kreditní karta je platebním prostředkem, jehož prostřednictvím Navrhovatel dává za podmínek stanovených v Podmínkách kreditních karet z 1. 1. 2011 a v Podmínkách pro fyzické osoby z 1. 6. 2010 Instituci platební příkazy k realizaci platebních transakcí na účet Navrhovatele. Smlouva o kartě je tak rámcovou smlouvou o platebních službách podle § 74 odst. 1 písm. a) zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o platebním styku“), neboť Instituce se zavázala provádět pro Navrhovatele platební transakce předem neurčené. Smluvní vztah mezi Navrhovatelem a Institucí založený Smlouvou o kartě je vztahem mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb.

Podmínky kreditních karet z 1. 1. 2011 ve svém čl. 17.1.1 stanoví: „*Máme právo kdykoli OPKK (tedy Podmínky kreditních karet z 1. 1. 2011 – pozn. Finančního arbitra) změnit či doplnit. Změnu či doplnění OPKK („Změna OPKK“) Uveřejníme alespoň 2 měsíce před účinností takové změny či doplnění a budeme Vás o takové Změně OPKK ve stejné lhůtě vhodným způsobem informovat.*“ Podmínky kreditních karet z 1. 1. 2011 ve svém čl. 17.1.3 dále stanoví: „*Platí, že jste navrhovanou změnu OPKK přijal v případě, že a) jsme navrhli změnu či doplnění OPKK nejpozději 2 měsíce přede dnem, kdy má změna nabýt účinnosti; b) Vy jste návrh na změnu OPKK neodmítl; c) v návrhu na změnu OPKK jsme Vás informovali jednak o Vašem právu vypovědět Smlouvu, pokud s navrženými změnami či doplněním nebudete souhlasit, jednak o tom, jaké bude mít důsledky, pokud změnu OPKK neodmítnete.*“ Stejný způsob změny Podmínek pro fyzické osoby z 1. 6. 2010 stanoví ve svém čl. 12.11.2 Podmínky pro fyzické osoby z 1. 6. 2010.

Podle § 94 odst. 1 zákona o platebním styku „*[n]avrhuje-li poskytovatel uživateli změnu rámcové smlouvy, musí tak učinit na trvalém nosiči dat způsobem uvedeným v § 80 odst. 1 nejpozději 2 měsíce přede dnem, kdy má podle návrhu změna rámcové smlouvy nabýt účinnosti.*“ Podle § 80 odst. 1 zákona o platebním styku „*[t]yto informace musí být uživateli poskytnuty určitě a srozumitelně v úředním jazyce státu, v němž je platební služba nabízena, nebo v jazyce, na kterém se strany dohodnou.*“ Trvalým nosičem dat je podle § 1 odst. 3 písm. i) zákona o platebním styku „*[j]akýkoli předmět, který umožňuje uživateli uchování informací určených jemu osobně tak, aby mohly být využívány po dobu přiměřenou účelu těchto informací, a který umožňuje reprodukci těchto informací v nezměněné podobě.*“

Finanční arbitr zjistil, že Instituce Navrhovateli v souladu s čl. 17.1.1 a 17.1.3 Podmínek kreditních karet z 1. 1. 2011, s čl. 12.11.2 Podmínek pro fyzické osoby z 1. 6. 2010 a s § 94 odst. 1 zákona o platebním styku dne 4. 10. 2012 zaslala návrh změny Smlouvy o kartě s tím, že současně navrhla změnu struktury dosavadních obchodních podmínek, které byly její součástí. Podmínky kreditních karet z 1. 1. 2011 tak nahradily Produktové podmínky pro Citi kreditní karty platné a účinné od 1. 1. 2013 (dále jen „Podmínky kreditních karet z 1. 1. 2013“), Podmínky pro fyzické osoby z 1. 6. 2010 nahradily Všeobecné obchodní podmínky pro fyzické osoby platné a účinné od 1. 1. 2013 (dále jen „Podmínky pro fyzické osoby z 1. 1. 2013“) a součástí Smlouvy o kartě se stala Pravidla platebního styku platná a účinná od 1. 1. 2013 (dále jen „Pravidla platebního styku z 1. 1. 2013“) a Technické podmínky platné a účinné od 1. 1. 2013 (dále jen „Technické podmínky z 1. 1. 2013“). To vyplývá z čl. 1.1 a 1.2 Podmínek kreditních karet z 1. 1. 2013 a z čl. 12.3 Podmínek pro fyzické osoby z 1. 1. 2013. Z podkladů shromážděných finančním arbitrem nevyplývalo, že by Navrhovatel tento návrh odmítl. Finanční

arbitr proto považuje za součást Smlouvy o účtu Podmínky kreditních karet z 1. 1. 2013, Podmínky pro fyzické osoby z 1. 1. 2013, Pravidla platebního styku z 1. 1. 2013 a Technické podmínky z 1. 1. 2013. Podmínky pro fyzické osoby z 1. 1. 2013 ve svém čl. 1.2. stanoví stejný způsob své změny a změny ostatních podmínek jako Podmínky kreditních karet z 1. 1. 2011 ve svém čl. 17.1.1 a 17.1.3 a Podmínky pro fyzické osoby z 1. 6. 2010 ve svém čl. 12.11.2.

Finanční arbitr zjistil, že Instrukce Navrhovateli v souladu s čl. 1.2. Podmínek pro fyzické osoby z 1. 1. 2013 a s § 94 odst. 1 zákona o platebním styku dne 17. 9. 2013 zaslala návrh změny Podmínek kreditních karet z 1. 1. 2013, Podmínek pro fyzické osoby z 1. 1. 2013, Pravidel platebního styku z 1. 1. 2013 a Technických podmínek z 1. 1. 2013. Z podkladů shromážděných finančním arbitrem nevyplývá, že by Navrhovatel tento návrh odmítl. Finanční arbitr proto považuje za součást Smlouvy o účtu Podmínky kreditních karet platné a účinné od 1. 1. 2014 (dále jen „Podmínky kreditních karet“), Podmínky pro fyzické osoby platné a účinné od 1. 1. 2014 (dále jen „Podmínky pro fyzické osoby“), Pravidla platebního styku platná a účinná od 1. 1. 2014 (dále jen „Pravidla platebního styku“) a Technické podmínky platné a účinné od 1. 1. 2014 (dále jen „Technické podmínky“).

Součástí Smlouvy o účtu tedy byly od 13. 8. 2012 do 31. 12. 2012 Podmínky kreditních karet z 1. 1. 2011 a Podmínky pro fyzické osoby z 1. 6. 2010, od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 Podmínky kreditních karet z 1. 1. 2013, Podmínky pro fyzické osoby z 1. 1. 2013, Pravidla platebního styku z 1. 1. 2013 a Technické podmínky z 1. 1. 2013 a od 1. 1. 2014 Podmínky kreditních karet, Podmínky pro fyzické osoby, Pravidla platebního styku a Technické podmínky.

Platební karta, v tomto konkrétním případě Kreditní karta, je platebním prostředkem podle § 2 odst. 1 písm. d) zákona o platebním styku, neboť se jedná o „zařízení nebo soubor postupů dohodnutých mezi poskytovatelem (platebních služeb – pozn. finančního arbitra) a uživatelem (platebních služeb – pozn. finančního arbitra), které jsou vztaženy k osobě uživatele a kterými uživatel dává platební příkaz“.

Z čl. 11. Podmínek kreditních karet vyplývá, že Instrukce vede Navrhovateli v souvislosti s Kreditní kartou kartový účet. Kartový účet podle tohoto ustanovení znamená vnitřní evidenci Instrukce pohledávek z Kreditní karty (s výjimkou těch, které jsou evidovány na účtu splátek), pohledávek Navrhovatele za Institucí a kartových a ostatních transakcí uskutečněných z titulu používání Kreditní karty. Vzhledem k tomu, že Kreditní karta slouží k realizaci platebních transakcí, je kartový účet platebním účtem podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o platebním styku, neboť prostřednictvím Kreditní karty slouží k provádění platebních transakcí podle § 2 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku bez dispozičních omezení, tj. ke vkladům na platební účet, výběrům z platebního účtu a převodům.

Platba u obchodníka (v tomto případě u společnosti Tesco Stores ČR a.s., dále jen „Obchodník“) prostřednictvím internetu kreditní kartou, kdy plátce dává platební příkaz prostřednictvím příjemce, je platební transakcí podle § 3 odst. 1 písm. d) bod 3. nebo podle § 3 odst. 1 písm. d) bod 3. zákona o platebním styku (tj. převod peněžních prostředků z platebního účtu).

Navrhovatel tak vystupuje vůči Instituci jako plátce podle § 2 odst. 3 písm. a) zákona o platebním styku (z platebního účtu Navrhovatele mají být peněžní prostředky odepsány).

Finanční arbitr po posouzení všech podmínek řízení může konstatovat, že je k rozhodování sporu mezi Navrhovatelem a Institucí příslušný, neboť se jedná o spor mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb při poskytování platebních služeb ve smyslu § 1 písm. a) ve spojení s § 3 odst. 1 a 2 zákona o finančním arbitrování, když k rozhodování tohoto sporu je podle § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dána pravomoc českého soudu.

4. Tvrzení Navrhovatele

Navrhovatel v návrhu na zahájení řízení tvrdí, že dne 22. 4. 2014 autorizoval při nákupu na webových stránkách <http://nakup.itesco.cz> platbu ve výši 2.053,39 Kč. Obchodník mu nákup doručil dne 23. 4. 2014 a převzala jej manželka Navrhovatele. Dodací list však zněl na částku 2.186,90 Kč. Tuto částku Instituce Navrhovateli zaúčtovala, ačkoliv ji neautorizoval a v době převzetí zboží měl Kreditní kartu s sebou mimo domov.

Navrhovatel argumentuje, že obchodní podmínky Obchodníka pouze stanoví, že v případě účtování vyšší ceny ve chvíli doručení má kupující právo zboží neodebrat a Obchodník pak zboží neúčtuje. To však podle názoru Navrhovatele na danou situaci nedopadá. Navrhovatel se domnívá, že Obchodník tím, že označuje objednávku za nezávaznou poptávku a považuje za okamžik uzavření kupní smlouvy až okamžik odebrání zboží, obchází platnou právní úpravu uzavírání smluv prostředky komunikace na dálku.

Navrhovatel požaduje vrácení rozdílu ve výši 133,51 Kč a prohlášení postupu Instituce za jednání v rozporu s právními předpisy.

6. Tvrzení Instituce

Instituce se k předmětu sporu nevyjádřila, pouze k výzvě finančního arbitra předložila požadované důkazy.

8. Dokazování a hodnocení důkazů

Finanční arbitr podle § 12 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy. Podle § 12 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi není finanční arbitr vázán návrhem a aktivně opatřuje důkazy; při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné důkazy.

Z Objednávky má finanční arbitr za prokázané, že Navrhovatel dne 22. 4. 2014 provedl u Obchodníka objednávku zboží, k jehož úhradě použil Kreditní kartu, a tato platba proběhla prostřednictvím internetu (dále jen „Sporná platební transakce“). Obchodník zboží dodal dne 23. 4. 2014 na adresu Navrhovatele; to vyplývá z Dodacího listu.

Finanční arbitr zjistil, že na Objednávce je uvedena částka 2.053,39 Kč jako součet částky 2.063,39 Kč označené jako „Orientační cena“ a částky 89 Kč označené jako cena za dopravu po odečtení slevy ve výši 99 Kč. Finanční arbitr současně zjistil, že součet jednotlivých položek zboží na Objednávce není 2,063,39 Kč, ale 2.063,40 Kč. Z hlediska předmětu sporu však finanční arbitr nepovažuje tento rozdíl za relevantní a proto nezkoumal, jak Obchodník k částce 2,063,39 Kč dospěl.

Finanční arbitr dále zjistil, že Instituce dne 24. 4. 2014 zúčtovala k tíži Kreditní karty částku 2.186,90 Kč, kterou ve Výpise označila jako „TESCO CZ GHS 11029 PRAHA“ s datem transakce 22. 4. 2014; to vyplývá z Výpisu.

Finanční arbitr nejprve zkoumal otázku, zda Navrhovatel platební transakci autorizoval. Platební transakce, v tomto případě platba prostřednictvím internetu, je podle § 98 odst. 1 zákona o platebním styku autorizována, jestliže k ní plátce dal souhlas. Plátcem je pak ve smyslu § 2 odst. 3 písm. a) téhož zákona uživatel, z jehož platebního účtu mají být odepsány peněžní prostředky k provedení platební transakce nebo který dává k dispozici peněžní prostředky

k provedení platební transakce. Podle § 98 odst. 3 téhož zákona „[f]orma a postup udělení souhlasu musí být dohodnuty mezi plátcem a poskytovatelem (tj. poskytovatelem platebních služeb, v tomto případě Institucí – pozn. finančního arbitra)“.

Formu a postup udělení souhlasu k platební transakci si v tomto případě dohodli Navrhovatel a Instituce v Pravidlech platebního styku, kde podle čl. 2.1.5. „[p]latební transakce je autorizována, jestliže k ní plátcem dal souhlas, pokud příslušný právní předpis nestanoví jinak. ... Klient udělí a předá Bance souhlas s Platební transakcí následujícími způsoby: ... (d) v případě Platební transakce prováděné jinými Platebními prostředky, zejména Kartami (i) zadáním kódu A-PIN, (ii) podepsáním příslušného dokladu o Platební transakci podpisem odpovídajícím podpisu na podpisovém proužku Karty, (iii) sdělením příslušných identifikačních údajů Platebního prostředku a CVV nebo CVC kódu případně 3D Secure kódu příslušné osobě, anebo (iv) přiložením Platebního prostředku k terminálu pro akceptaci platebních prostředků.“

Navrhovatel tvrdí, že Spornou platební transakci autorizoval dne 22. 4. 2014 na webové stránce Obchodníka, avšak v částce 2.053,39 Kč. Finanční arbitr nezjistil, že by kromě autorizace Sporné platební transakce dne 22. 4. 2014 proběhla ještě další autorizace platební transakce dne 23. 4. 2014, kdy Obchodník zboží dodal. Finanční arbitr proto zkoumal, zda souhlas Navrhovatele udělený dne 22. 4. 2014 zahrnoval i souhlas s částkou platební transakce. Důkazní břemeno týkající se skutkových okolností zakládajících autorizaci tíží Instituci, neboť z § 120 odst. 1 zákona o platebním styku vyplývá, že „[j]estliže uživatel platebních služeb tvrdí, že provedenou platební transakci neautorizoval nebo že platební transakce byla provedena nesprávně, je poskytovatel platebních služeb povinen doložit, že byl dodržen postup, který umožňuje ověřit, že byl dán platební příkaz, že tato platební transakce byla správně zaznamenána, zúčtována, a že nebyla ovlivněna technickou poruchou nebo jinou závadou“.

Z otisku obrazovky e-shopu Obchodníka vyplývá, že údaj o ceně je při zadávání objednávky v e-shopu Obchodníka zobrazen takto: „Orientační cena: * ... Kč“. Pod tímto údajem jsou údaje „Cena za službu: ... Kč“ a „Celkem: ... Kč“. Pod těmito dvěma údaji je potom údaj „* Orientační cena“, u kterého je symbol malé i v kroužku s možností rozkliknutí nápovědy, která zní: „Proč se může orientační cena lišit od konečné? 1. Orientační cena je založena na dnešních cenách uvedených v obchodě. My pro Vás ale nakupujeme v den, kdy chcete zboží dovézt, proto se některé ceny mohly změnit. 2. Orientační ceny vychází z odhadované váhy pro vážené zboží jako hrozny či sýr. Vy ale platíte za přesně navážené zboží, proto se ceny mohou lehce lišit. 3. Některé produkty nemusí být v den dodání na obchodě dostupné a mnohou být nahrazeny jinými produkty s podobnou cenou.“

Produktové podmínky Obchodníka ve svém čl. I „Ceny a cenové podmínky“ stanoví: „Ceny zboží uvedené na internetových stránkách jsou pouze orientační. V době dodání se cena některých položek může lišit od ceny uvedené na internetových stránkách Služby. ... Při poptávce zboží na váhu si společnost Tesco vyhrazuje právo na dodání zboží s váhovou odchylkou. ... Pokud u zboží, jehož cena je určena podle váhy za měrnou jednotku a jehož povaha to umožňuje, Zákazník poptává počet kusů namísto váhového množství, společnost Tesco dodá požadovaný počet kusů. Cena pak bude stanovena podle váhy poptávaného počtu kusů takového zboží.“

Produktové podmínky Obchodníka ve svém čl. II „Dostupnost zboží“ dále stanoví: „V případě, že z důvodů, které společnost Tesco není schopna ovlivnit, nebude dostupné zboží, které Zákazník poptává, společnost Tesco při doručení nabídne Zákazníkovi zboží, které svými vlastnostmi a cenou nevíce odpovídá poptávce Zákazníka. Při doručení budou tyto náhradní produkty odděleny od ostatního Zákazníkem poptávaného zboží a Zákazník je oprávněn je zcela či částečně odmítnout převzít. Zákazníkovi, který pro účely platby on line předem poskytl detaily své platební karty, nebude částka za nepřevzaté zboží z platební karty odečtena.“

Na Objednávce je uvedeno: „Orientační cena:* 2063,39 Kč“. V poznámce pod čarou pod symbolem „*“ je uvedeno: „Proč se může orientační cena lišit od konečné? 1. Orientační cena je založena na dnešních cenách uvedených v obchodě. My pro Vás ale nakupujeme v den, kdy chcete zboží dovézt, proto se některé ceny mohly změnit. 2. Orientační ceny vychází z odhadované váhy pro vážené zboží jako hrozny či sýr. Vy ale platíte za přesně navážené zboží, proto se ceny mohou lehce lišit. 3. Některé produkty nemusí být v den dodání na obchodě dostupné a mnohou být nahrazeny jinými produkty s podobnou cenou.“

Finanční arbitr po posouzení shromážděných podkladů dospěl k závěru, že souhlas Navrhovatele nemohl v okamžiku autorizace zahrnovat souhlas s přesnou částkou platební transakce, když ze způsobu zadávání objednávky a z obsahu kupní smlouvy, resp. Produktových podmínek Obchodníka, vyplývá, že cena zboží byla orientační a nebyla tak Navrhovateli předem známa. Proto se jednalo se o tzv. „biankoautorizaci“, tedy autorizaci, při níž Navrhovatel neuděluje souhlas s přesnou částkou platební transakce, neboť tato částka není v okamžiku autorizace stanovena.

Biankoautorizaci upravuje zákon o platebním styku ve svém § 103 odst. 1, když: „V případě platební transakce, k níž dává platební příkaz příjemce nebo plátce prostřednictvím příjemce, je plátce oprávněn do 8 týdnů ode dne, kdy byly peněžní prostředky odepsány z jeho platebního účtu, požadovat vrácení částky autorizované platební transakce, jestliže a) v okamžiku autorizace nebyla stanovena přesná částka platební transakce a b) částka platební transakce převyšuje částku, kterou plátce mohl rozumně očekávat se zřetelem ke všem okolnostem; plátce však nemůže namítat neočekávanou změnu směnného kurzu, pokud byl použit referenční směnný kurz dohodnutý mezi plátcem a jeho poskytovatelem podle § 81 písm. h).“

Zákon o platebním styku tak za určitých okolností umožňuje plátcům žádat vrácení částky platební transakce, kterou autorizoval bianko, neboť biankoautorizace platební transakce představuje pro plátce určité riziko. Vrácení částky platební transakce však může Navrhovatel požadovat pouze při kumulativním splnění dvou podmínek, a to pokud není v okamžiku autorizace stanovena přesná částka platební transakce [§ 103 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku] a pokud následně odepsaná částka převyšuje částku, kterou plátce mohl rozumně očekávat se zřetelem ke všem okolnostem [§ 103 odst. 1 písm. b) zákona o platebním styku].

Jak výše uvedeno, první podmínka je v tomto případě splněna. Finanční arbitr se proto zabýval otázkou, zda následně odepsaná částka (v tomto případě částka 2.186,90 Kč) převyšuje částku, kterou plátce mohl rozumně očekávat se zřetelem ke všem okolnostem. V tomto případě byla předběžná částka platební transakce 2.053,39 Kč, přičemž Navrhovateli muselo být známo, že nejde o cenu konečnou.

Srovnáním Objednávky a Dodacího listu finanční arbitr zjistil, že seznam zboží a jeho cen se v Objednávce a v Dodacím listu liší v těchto bodech:

1. u zboží s názvem „MAGGI DOBRÝ HOSTINEC Kuře Na Paprice Pikant 146g“ je cena uvedená v Objednávce 31,90 Kč, zatímco v Dodacím listu je 23,90 Kč;
2. u zboží s názvem „MAGGI AMORE MIO 4 druhy sýrů & bylinky 146g“ je cena uvedená v Objednávce 31,90 Kč, zatímco v Dodacím listu je 23,90 Kč;
3. u zboží s názvem „MAGGI DOBRÝ HOSTINEC Chilli Česnek 153g“ je cena uvedená v Objednávce 31,90 Kč, zatímco v Dodacím listu je 23,90 Kč;
4. u zboží s názvem „NESCAFÉ CLASSIC 200g“ je cena uvedená v Objednávce 77,70 Kč, zatímco v Dodacím listu je 149,90 Kč;
5. u zboží s názvem „Nowaco Obalovaný sýr 260g“ je cena uvedená v Objednávce 99,80 Kč, zatímco v Dodacím listu je 139,80 Kč;
6. u zboží s názvem „MAGGI AMORE MIO 4 druhy sýrů & bylinky 146g“ je cena uvedená v Objednávce 31,90 Kč, zatímco v Dodacím listu je 23,90 Kč;

7. zboží s názvem „MAGGI DOBRÝ HOSTINEC Guláš 143g“ a cenou 31,90 Kč uvedené v Objednávce Dodací list neobsahuje, když Obchodník podle Dodacího toto zboží nahradil zbožím s názvem „MAGGI DOBRÝ HOSTINEC Svičková 153g“ s cenou 23,90 Kč;
8. u zboží s názvem „Merine Harvest Losos porce“ je cena uvedená v Objednávce 97,97 Kč, zatímco v Dodacím listu je 117,30 Kč;
9. u zboží s názvem „Lahůdky Palma Pařížský pochoutkový salát volný“ je cena uvedená v Objednávce 19,00 Kč, zatímco v Dodacím listu je 24,50 Kč;
10. u zboží s názvem „Le & Co Šunka pro děti výběrová“ je cena uvedená v Objednávce 20,90 Kč, zatímco v Dodacím listu je 19,30 Kč;
11. u zboží s názvem „Lučina Šunka dvou druhů termizovaný sýr 120g“ je cena uvedená v Objednávce 22,90 Kč, zatímco v Dodacím listu je 28,90 Kč;
12. u zboží s názvem „Madeland sýr light 30%“ je cena uvedená v Objednávce 25,90 Kč, zatímco v Dodacím listu je 31,10 Kč;
13. u zboží s názvem „Olma Cavalier Zlatý dezert s višněmi 140g“ je cena uvedená v Objednávce 12,90 Kč, zatímco v Dodacím listu je 15,90 Kč;
14. u zboží s názvem „Mlékárna Kunín Smetanový jogurt jahůdkka 150g“ je cena uvedená v Objednávce 8,90 Kč, zatímco v Dodacím listu je 12,90 Kč;
15. u zboží s názvem „Mlékárna Kunín Smetanový jogurt malinka 150g“ je cena uvedená v Objednávce 8,90 Kč, zatímco v Dodacím listu je 12,90 Kč;
16. u zboží s názvem „Mlékárna Kunín Smetanový jogurt meruňka 150g“ je cena uvedená v Objednávce 8,90 Kč, zatímco v Dodacím listu je 12,90 Kč;
17. u zboží s názvem „Bobík Mňam mléčno-smetanový dezert s bílou čokoládou a lískovými oříšky 4 x 62,5g“ je cena uvedená v Objednávce 49,80 Kč, zatímco v Dodacím listu je 67,80 Kč;
18. u zboží s názvem „Bobík Čokoládový smetanový krém 70g“ je cena uvedená v Objednávce 21,80 Kč, zatímco v Dodacím listu je 29,80 Kč;
19. u zboží s názvem „Mlékárna Kunín Smetana 12% 200g“ je cena uvedená v Objednávce 9,90 Kč, zatímco v Dodacím listu je 17,90 Kč;
20. u zboží s názvem „Ředkvičky“ je cena uvedená v Objednávce 5,90 Kč, zatímco v Dodacím listu je 9,90 Kč;
21. u zboží s názvem „Jablka červená“ je cena uvedená v Objednávce 39,80 Kč, zatímco v Dodacím listu je 41,40 Kč;
22. u zboží s názvem „Banán“ je cena uvedená v Objednávce 5,63 Kč, zatímco v Dodacím listu je 8,80 Kč;
23. zboží s názvem „Delta Závin s ořechovou náplní 280g“ a cenou 32,90 Kč uvedené v Objednávce Dodací list neobsahuje, když Obchodník podle Dodacího toto zboží nedodal;
24. u zboží s názvem „Pletenec s pekanovými ořechy a javorovým sirupem 78g“ je cena uvedená v Objednávce 23,80 Kč, zatímco v Dodacím listu je 25,80 Kč.

Celková skutečně zúčtovaná částka se tak liší od předběžné částky platební transakce o celkem 133,51 Kč, tj. o 6,5%, a současně finanční arbitr srovnáním Objednávky a Dodacího listu nezjistil žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že se předběžná cena odlišovala od částky zúčtované k tíži Kreditní karty z důvodů odlišných od těch, které musely být Navrhovateli předem známy (tj. odlišné ceny zboží v den objednání a v den dodání zboží, váhové odchylky objednaného a dodaného zboží, dodání náhradního zboží místo zboží objednaného a nedodání některého zboží).

Finanční arbitr proto nemůže dospět k závěru, že by byla splněna i druhá podmínka, kterou stanoví § 103 odst. 1 písm. b) zákona o platebním styku, tj. že by částka platební transakce převyšovala částku, kterou Navrhovatel jako plátce mohl rozumně očekávat se zřetelem ke všem okolnostem, neboť plátce (tj. Navrhovatel) mohl v tomto případě rozumně očekávat, že částka platební transakce tvořená především cenami jednotlivého objednaného zboží bude v případech

zvýšení cen tohoto zboží převyšovat částku předběžnou (příčemž snížení či zvýšení cen mohl Navrhovatel vzhledem k obsahu Produktových podmínek taktéž rozumně očekávat).

Navrhovatel tak není oprávněn požadovat vrácení částky autorizované platební transakce. Vrácení částky platební transakce je současně jediným plněním, které zákon o platebním styku pro případ biankoautorizace plátcí přiznává. Vrácení rozdílu mezi předpokládanou částkou platební transakce a částkou zúčtovanou k tíži Kreditní karty by tak finanční arbitr nemohl Instituci uložit ani v případě, že by podmínky § 103 odst. 1 zákona o platebním styku splněny byly. Současně, pokud by tyto podmínky splněny byly a finanční arbitr by Instituci uložil vrácení částky platební transakce, na straně Navrhovatele by tím došlo k bezdůvodnému obohacení v podobě zboží dodaného Obchodníkem, které by byl povinen vydat.

Současně se neuplatní ani ustanovení § 103 odst. 3 zákona o platebním styku, podle kterého „[p]látcé poskytne poskytovateli na jeho žádost informace a doklady nasvědčující tomu, že byly splněny podmínky pro vrácení částky platební transakce podle odstavce 1“, neboť tyto podmínky v tomto případě splněny nebyly.

Finanční arbitr pro úplnost konstatuje, že předmětem sporu bylo provedení Sporné platební transakce ve vztahu mezi Navrhovatelem a Institucí. Finanční arbitr proto zkoumal pouze vztah Navrhovatele a Instituce jako vztah uživatele a poskytovatele platebních služeb. Vztah mezi Navrhovatelem a Obchodníkem finanční arbitr zkoumal jen v míře nezbytné pro zjištění, zda byly naplněny podmínky § 103 odst. 1 zákona o platebním styku. V tomto případě vedle sebe existují dva samostatné smluvní vztahy, a to vztah mezi Navrhovatelem a Institucí a vztah mezi Navrhovatelem a Obchodníkem, přičemž ke zkoumání vztahu mezi Navrhovatelem a Obchodníkem v míře přesahující rámec poskytování platebních služeb mezi Navrhovatelem a Institucí není finanční arbitr příslušný. Finanční arbitr se proto nezabýval argumenty Navrhovatele týkající se neoprávněného postupu Obchodníka při uzavírání kupní smlouvy, ani tím, zda se v případě online objednávky na webových stránkách Obchodníka jedná o objednávku zboží nebo poptávku zboží.

9. K výroku rozhodnutí

Na základě shromážděných podkladů, provedeního dokazování a právního posouzení skutkového stavu, jak bylo popsáno shora, dospěl finanční arbitr k závěru, že Instituce zúčtovala k tíži Kreditní karty částku 2.186,90 Kč na základě souhlasu, který udělil Navrhovatel a který neobsahoval souhlas s přesnou částkou platební transakce. Vzhledem k tomu, že tato částka nepřesahuje částku, kterou mohl Navrhovatel se zřetelem ke všem okolnostem rozumně očekávat, Navrhovateli nesvědčí právo na vrácení této částky ani rozdílu mezi předpokládanou částkou platební transakce a skutečně zúčtovanou částkou platební transakce, a proto se návrh Navrhovatele zamítá.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezu.

P o u č e n í :

Proti tomuto nálezu lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi do 15 dnů od jeho doručení podat písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi. Práva podat námitky se lze vzdát. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

V Praze dne 28. 11. 2014

otisk úředního razítka

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr